

Hr. Bent Hindrup Andersen spørger, hvor regelfrit det skal være. Vi mener, det skal være så frit med sprøjtemidler og gødning, at man har mulighed for at bruge disse midler, i det omfang det kan forenes med begrebet godt landmandskab. Her er jeg helt sikker på, at vi ved hjælp af motivation kan komme betydeligt længere, end vi er kommet indtil nu.

Så spørger hr. Frederik Nørgaard i forbindelse med det, der står i den dagsorden, som vi er medforslagstillere til, om at støtte et frit erhverv, om, hvor lang tidshorison vi opererer med. Til det vil jeg sige, at det er Venstres holdning, at landbrugsstøtten skal afvikles ligeligt og gradvis. Det gælder i hele EU og for den sags skyld også globalt, men mindst i hele EU, og det skal være i den takt, som man kan enes om i EU.

Lene Espersen (KF):

SF stiller i denne forespørgsel spørgsmål om strukturudviklingen i dansk landbrug og postulerer i den forbindelse, at udviklingen går i retning af store, industrialiserede husdyrbrug.

Indledende vil jeg på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at det jo ikke er nogen overraskelse, at SF på denne centralistiske måde vil forsøge at blande sig i et anliggende, som i bund og grund er erhvervs politik, men at Det Konservative Folkeparti på det kraftigste tager afstand fra en optrapning af reguleringen af landbrugs-erhvervet.

Både landbrugsministeren og tidligere ordførere har været inde på, hvordan strukturudviklingen rent faktisk har været, og det er ganske rigtigt, at landbrugene bliver større og større. Det er ikke sådan, at de største bliver ved med at vokse, men de små og mellemstore bliver større, end de har været hidtil, og det er et naturligt led i strukturudviklingen.

Det er derfor også foruroligende, at det helt er gået hen over hovedet på SF, at den frie markedsøkonomi har sejret, og at det også stiller krav til det politiske system om at lovgive herefter.

Udviklingen internationalt – og her tænker jeg først og fremmest på EU-plan og på WTO-plan – går i retning af liberalisering, og så vil det være direkte skadeligt, hvis vi begyndte at bremse den naturlige strukturtilpasning i Danmark, som er et resultat af en sådan liberalisering.

Jeg mener derfor, at SF med denne forespørgsel har skudt lidt forbi rent timingsmæssigt, for internationalt står vi lige præcis i øjeblikket i lidt

af et vadeded. Vi er i fuld gang med liberaliseringen, og det er måske ikke det rigtige tidspunkt at begynde at træffe drastiske valg på.

Der er ingen tvivl om, at EU's planøkonomiske landbrugspolitik står for fald, og når vi politisk har fastlagt en aftrapning af støtteordningerne, må den naturlige konsekvens efter Det Konservative Folkepartis opfattelse være, at landbruget i en situation med fri markedsøkonomi skal have den fornødne frihed til at tilpasse sig.

Hvis vi kigger på andre erhverv, gør det samme sig gældende, og der er ingen tvivl om, at det er den teknologiske udvikling, der åbner for mulighederne, herunder også for stordriftsfordele. Det mener jeg i princippet ikke, at Folketinget skal blande sig i. Vi blander os jo heller ikke inden for andre erhvervsgrøene i, hvorvidt man må udnytte stordriftsfordele eller ej.

Et eksempel vil jeg gerne fremhæve, og det er en undersøgelse fra Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut, der viser, at en kvægbesætning på 30 på årsbasis kræver 70 timer pr. malkeko, hvorimod en kvægbesætning på 100 kræver 38 timer pr. malkeko. Det er bare et konkret eksempel på, hvilke stordriftsfordele der kan ligge i at have en større kvægbesætning, hvilket vel at mærke ikke behøver at influere negativt på dyrevelfærden. Tværtimod kan konsekvensen i udviklingen mod lidt større besætninger ofte være, at man lader dyrene gå frit frem for at lade dem stå opburet, og en sådan udvikling er efter vor opfattelse helt i orden.

Vi mener derfor, at der naturligvis fortsat bør være plads til både de traditionelt mindre landbrug og til de større landbrug, og vi mener, det er uacceptabelt, hvis man forsøger at gøre en gruppe landmænd til syndebukke for et helt erhverv.

Samtidig er Det Konservative Folkeparti af den opfattelse, at forbrugerne i fremtiden vil få afgørende indflydelse på såvel produktionsmetoder som dyrevelfærd, og vi er faktisk helt trygge ved, at det er forbrugerne frem for Folketinget, der i denne forbindelse påvirker landbrugsstrukturen.

Vi skal blot i den forbindelse huske på – og det har jeg lidt på fornemmelsen, at visse partier i Folketinget en gang imellem glemmer – at ⅓ af de forbrugere, der i dag forbruger danske landbrugsprodukter, bor i udlandet, og set i det lys er det også vigtigt, at konkurrenceevnen sikres på en fornuftig måde.